

סיפרה פעם הרבנית תליט"א כי בימים שמרן הרב זצ"ל היה דיין בבית הדין בירושלים ביקר בביתם פעם אחת מישהו שגר בדרום.

אמר מרן הרב לרבנית: אולי ניסע איתו לבקר את הבבא סאלי ונחזור באוטובוס? מיד בדקה הרבנית ומצאה שהם יוכלו לחזור באוטובוס שיוצא מרמלה לירושלים בשעה אחת עשרה בלילה, אמנם כדי להגיע לאוטובוס מרמלה הם צריכים לצאת מנתיבות באוטובוס שיוצא מנתיבות בשעה שמונה בערב.

נסעו מרן הרב והרבנית בטרמפ עם אותו רב שביקר בביתם והגיעו לנתיבות לבבא סאלי בביתו הישן שהיה בבית דירות רגיל.

פתחה להם אשתו של הבבא סאלי את הדלת ואמרה להם בצער כי אינה יכולה לתת להם להכנס אל בעלה הרב בבא סאלי.

הרבנית לא הספיקה להתאכזב מהנסיעה שהייתה לשווא ופתאום הבבא סאלי קורא לאשתו מבפנים, ואומר לה: תתני לחכם מרדכי להכנס, כבר כמה ימים אני מחכה לו.

מיד הכניסה אותם הרבנית אל תוך הבית, והכניסה את מרן הרב אליהו אל חדרו של הבבא סאלי.

בינתיים ישבה עם הרבנית אליהו בחדר הכניסה והתחילה לבכות.

"כבר שבוע שהוא לא אוכל, ממוצאי שבת, הוא אומר כי יש גזירה חמורה על עם ישראל ולכן הוא צם כדי לבטלה. תגידי לבעלך שישכנע אותו לאכול. חמישה ימים הוא לא אוכל, ממוצאי שבת".

כך בוכה הרבנית, אשתו של הבבא סאלי, לאשתו של הרב אליהו בכניסה של ביתו של הבבא סאלי בנתיבות.

אחרי איזה זמן שבו שהו הבבא סאלי ומרן הרב אליהו בחדרו של הבבא סאלי, נפתחה הדלת והבבא סאלי יצא בפנים מאירות ואמר לאשתו: "תעשי סעודה, התבטלה הגזירה. אנחנו נאכל ביחד עם האורחים שלנו".

מיד נערך שולחן עם כל טוב מביתו של הבבא סאלי, ונערכה סעודה בשירות ותשבחות.

בשעה שבע וחצי סימנה הרבנית מרחוק לבעלה, לרב אליהו, לסיים כדי לברך ברכת המזון בזמן, הכל על מנת שיוכלו להגיע לאוטובוס היוצא בשמונה בערב מנתיבות, שיוכלו לחזור לירושלים בזמן.

הבבא סאלי שישב מרוחק מהרבנית אליהו כאילו שמע את דבריה, ואמר לרב אליהו: תגידי לרבנית לא לדאוג, היא תגיע לירושלים בזמן. וכך עוד שעה ארוכה הוא ממשיך עם שירות ותשבחות לקדוש ברוך הוא שגאל את עמו מגזירה שהתבטלה.

בשעה שמונה וחצי ברכו בבית הבבא סאלי ברכת המזון, ומרן הרב אליהו והרבנית יצאו לביתם. לאן יפנו בשעה זו? אמר מרן הרב אליהו לרבנית: בואי ניסע לרמלה באוטובוס המאוחר ושם נראה מה נעשה.

אמרה לו הרבנית: האוטובוס שיוצא עכשיו מגיע רק באחת עשרה וחצי לרמלה, חצי שעה אחרי שהאוטובוס האחרון יוצא מרמלה לירושלים.

"אין דבר" אמר מרן הרב "נתקדם לירושלים".

מרן הרב והרבנית הגיעו לרמלה באחת עשרה וחצי, והרב אומר לרבנית: בואי נראה מה עם האוטובוס לירושלים שהיה צריך לנסוע באחת עשרה. "אין טעם" אומרת הרבנית. "ננסה" אומר מרן הרב.

מרן הרב אליהו והרבנית הגיעו לתחנה והנה האוטובוס לירושלים עומד בתחנה ממתין מלא נוסעים.

"אפשר לעלות?" שואל מרן הרב.

"לא כדאי לך, האוטובוס לא מניע" עונה הנהג.

"מה עושים פה כל הנוסעים?" שואל מרן הרב.

"הם כבר שילמו בדרך לירושלים אבל האוטובוס תקוע. לא כדאי לך לעלות".

"אנחנו כמו כולם" אומר מרן הרב ועולה לאוטובוס יחד עם הרבנית. מתיישב בכסאו, ואומר לנהג:
"תנסה להניע שוב".

הנהג מנסה שוב, והנה האוטובוס מניע, מה שלא קרה בכל החצי שעה האחרונה.

"אתה אליהו הנביא?" שואל הנהג בחשד.

"לא, אני אליהו מרדכי".

כשהרב אלישע וישליצקי יבדל"ט מספר את הסיפור הוא מוסיף כי המופת האמיתי הוא שצדיק צם חמישה ימים כדי לבטל גזירה על ישראל...